

Vbogo ljudstvo pa plačuje za to brezvestno gospodo.

Cesarski manevri odpovedani. Javnost je presenetilo poročilo, da so se letošnji cesarski manevri odpovedali. Vlada izjavlja, da se je to zaradi smrkavosti konj v dotičnih pokrajinah zgodilo. Drugi zopet trdijo, da je bila pokrajina za manever tako slabo izbrana, da bi se za cesarja niti stanovanja ne dobilo.

Vaje v streljanju se bode baje na naših srednjih šolah vpeljale. Gotovi vojaški krogi si obetajo od teh mnogo koristnega.

Obsojeni iredentovci. Pred kratkem šele bil je neki Colpi iz Trienta zaradi veleizdaje na večmesečno ječo obsojen. Zdaj so obsodili tudi njegove sokrivce i. s. so dobili: Podetti zaradi žaljenja veličanstva in zločina proti postavi razstreljivih sredstva na 5 mesecev, Castelli pa zaradi prvega zločina na 4 mesecev ječe. To so naši laški prijatelji!

Umrl je na srčni kapi v neki kavarni judovski državni poslanec dr. Gabel. Nesrečen bil je šele 37 let star.

Bulgarski kralj Ferdinand izvršil je s svojima sinovoma Borisom in Cirilom večje potovanje po Evropi, ki pa nima nobenega političnega pomena.

Krvave volitve. Pri občinskih volitvah v Andriji (Italija) prišlo je do bojov, v katerih se je oddalo 200 strelcev. 2 osebi sta bili mrtvi, mnogo pa ranjenih.

Na Turškem so našli večjo zaroto proti sedanji mladoturški vladi. Zaprli so mnogo zarotnikov. Vlada izjavlja, da ji take zarote ne morejo škodovati. Ali vse kaže, da so Mladoturki v veliki nevarnosti.

Dopisi.

Iz Ptujске gore. (Podpora in pristransko postopanje Kadunčevega Jurčka iz Pšetne grabe, kateri je slučajno črnogorski „Bürgermeister“.) — Lansko leto se je gledé suše davek odpisal. V to svrhu so občine morale škodo ceniti; čudno je bilo na Ptujski gori le to, da je občino samo eden zastopal pri komisiji in še tak, kateri razume od kmetijstva, kakor krava na boben, ostali trije so pa samo cenilne protokole podpisali, akoravno o njih vsebini niso bili prepričani. Še bolj pristransko se mora smatrati, da posestva „Štajercijancev“ so v občinski kanceliji cenili, a so ob določenem času posestniki na tako pošteni komisiji zastoj čakali. . . . Znano je zadnjemu haloškemu pastirju, da so vinogradi po peronospori, oidiumu in toči popolnoma uničeni. Iz tega vzroka se je nekaj posestnikov napotilo k Jurju Topolovec kot županu občine Ptujске gore, da bi naj oblasti na znanje dal, da so vbogi Haložani, kateri so le od vinogradov odvisni, podpore potrebni, drugače bodo morali po zimi lakotno trpeti, ker le iz vina dobavljajo denar, da si hrane nakupujejo. Jurček iz Pšetne grabe je pa odklonil vsako podporo in sodelovanje z besedami, da Haložane leš stane ko njega; ja, ja, zakaj pa si se tedaj iz Haloza na Goro privlekel? Bi ne bi ostal, kje ljudi leš stane? Znano nam je, da Jurček proti vsaki podpori protestira; ja zakaj neki ni protestiral, ko je država mestu Praga

7 milijonev podarila, da država na naše stroške podpira klerikalne in narodnjaške neumnosti, katere davkoplačevalce milijone košajo? Samo od teh milijonev ne sme kmet in vbogi posestnik goric nič dobiti, to je „geslo“ Jurčka!!! Zakaj neki so pa gorski občani Jurčka volili? Menda zato, da bi davkoplačevalce na beraško palico spravil. Ali zato, da bi občanom v vseh ozirih pomagal? Razodeni nam to, Jurček!

Iz Št. Petra pod sv. gorami. Pred 20 leti se je priženila neka ženska po imenu Neža Zvonar, ki dela sosedom hud nemir. Njo pač vedno jezijo srbi. Dne 9. julija je prišla kakor hudournik nad M. Gerschak, ter jo začela posovati. To se je Neži Zvonar še premalo vidlo. Vzdignila je tudi svoje oblačilo ter pokazala svoje spodnje premoženje. Zato je bila obsojena na 10 dni zapore. Se pač pozna, da imamo tukaj Tombaha za župnika, kateri se samo za svojo posojilnico briga. Prosimo gospoda župnika, naj si on jezik nabrusi in naj stopi še enkrat za svojega življenja na prižnico in malo pokrtači takšne tercijalke.

Hoče. Kaplan Krajnc je izjavil, da je vsa k s r e d s t v o bodisi še tako zaničljivo in ostudno, dovoljeno, ako gre v to namero, da se uniči narodni nasprotnik. Kako je pa gospod Krist o svojemu bližnjemu učil? Res bi bilo kaj dobro, ko bi dandanes tudi kedo tempelje izmetal. V neki družbi je zadnjič grozil in bahal se, da bodo pred vsi njegovi nasprotniki morali svoja kopita pobrati ter se iz Hoč „izpucati“ predno da bo šel on, kaplan Krajnc. (Med tem je pa že prišla vest, da je Krajnc prestavljen. Op. uredništva.) Vse lahko mogoče! No, bomo pač izvandrili v blažnejše kraje, kajti tukaj je za nas itak peklen pekleniški, odkar kaplan Krajnc svoje blagoslovljenje razširja. Pa fara bo potem morala izumreti in od kje bo pa on potem svetlih kronic dobival? — Št. Peterski studenček se bo pa tudi enkrat posušil. — Zadnjič je Krajnc v Mariboru stopil v vlak. Nekemu gospodu se je kaplanček dozdeval malo „verdächtig“, pa je vprašal svojega sosedo: „Ali ni morda to sloviti hoški kaplan Kranje?“ Krajnc je to slišal, stopi hitro tja ter zine: „Da, jaz sem kaplan Krajnc iz Hoč, krivično obrekovani in preganjani!“ Za Boga svetega, čemu pa obrekujete in preganjate tega mladeniča Kristusove vere! Poboljšajte se!

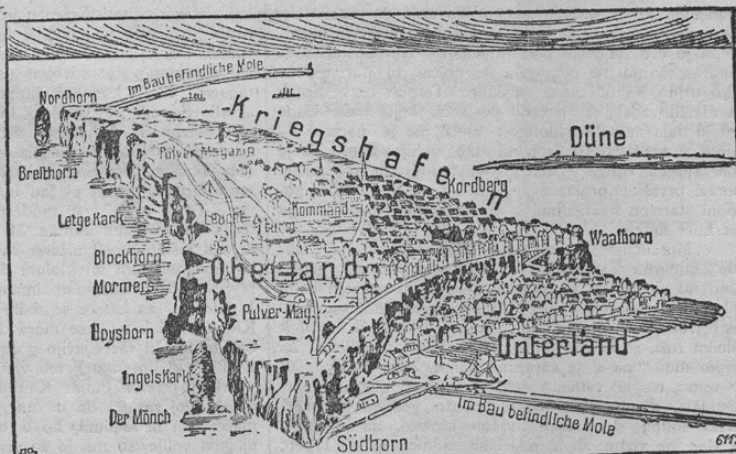
Razvanje. Sloviti kaplan iz Hoč, Jože Krajnc, ki pri nas katehizira ter hoče našo deco in naš kraj pod slovensko klerikalno komando dobiti, se je spet s sveto jezo prevlekel in sedaj močno lasa uboge Razvančanje, ki mu niso po godu, na katere ima kšeftno piko. G. Martin Pukl se je po naročilu občanov podal h g. dekanu v Hočah ter objavil, da se ljudstvo pri maši v Razvanski cerkvi in procesiji sv. Rešnjega Telesa za nje ne bodo udeležili, ako pride kaplan Krajnc maševati. Prišel je torej namesto Krajnc drugi kaplan, g. Leben. To je Krajnc neznanosko globoko prijel — pa ne na njegovi „preobčutljivi“ časti, ampak v mošnji, kajti ta maša in procesija donša 15 K in po svetlih kronicah Krajnc plaka in žaluje. Kadar ga jeza in druge srčne bolečine trgajo, beži k svojima zdravnikom „Slov. gospodarju“ in „Straži“. Tokrat je zopet „Gospodarja“ naletel. Najprej

boža Razvančanje, da so se neki v obilici in lepem vedenju udeležili službe božje in procesije. Potem pa jih spet prime za lasi in jih pridno mondra. Z največje srditostjo in zagrizenostjo se loti našega vrliga obče spoštovanega gospoda Martin Pukl-a. Krajnc toži da je neki g. Pukl se grozil, da jih prestopi k protestantom 150 Razvančanjev, ako se ne odstrani kaplan Krajnc. Da so radi Krajnc že odpadli farani, da namerava jih truma še odpasti, je resnica, a gosp. Pukl jih ne vodi, ne prigovarja, ampak ljudje se k prestopu iz katoliške cerkve samovoljno pripravljajo; priganja jih pa k temu sklepu, in koraku škandalozno, neznosno delovanje kaplana Krajnc. Krajnc pravi, tistih „šnopsarjev“ Razvančanskih, ki bi morda prestopili, itak ni škoda. Mi sicer ne vem, katere Razvančanje kot „šnopsarje“ smatra, mogoče pa da celo njegove podrepuke. Ti radi „šnopsajo“ in tudi radi vino pijejo, najraje takrat, ko ga jim plača Krajnc. Nadalje kar vriska veselja kipeče srce Krajncovo, da so iz krajnega šolskega sveta neki gosp. župana Pukl-a izbrnili. Oh ti siromake! Ti, raduj se, raduj se! Res ni vredno, da bi se s to otroško čencarjijo drugače bavili, a ker je g. Pukl-a osebno napadel, hočemo s sledečimi vrsticami dokazati, da je kaplan Krajnc včasih le vrla dušica. Gospod Pukl je bil soustanovitelj naše nemške šole leta 1883 ter je bil do leta 28 let, neprenehoma ud in polnih 23 let načelnik našega šolskega sveta. Že lani je odločil mesto načelstva, pa so ga zopet volili in prosili, naj do prihodnje dobe še ostane. Letos pri novih volitvah je g. Pukl vendar-le s a m t u d i o v o l i l, kateri so bili v krajni šolski svet name-njeni. Če je kdo 28 let pridno, vrl in veleza-sluzno deloval v prid občine in šole, ali se na svoje stare dni, po tolikoletnem delovanju ne sme v počitek podati, ter breme prepustiti mlajšemu, čvrstjejšemu soobčanu? Res, neznosne so bile zadnje leto razmere šolske. Naj nam pove kaplan Krajnc, k d o j e p o d p i h a v a l! Sicer pa naj čveče Krajnc, kvara nam ne bo delal. Mi smo imeli po gosp. Pukl-u uzor-delavnega, skrbnega šolskega načelnika, in imamo sedaj v osebi ob-čislana gosp. Peter Trinka-j a z o p e t r a v n o t a k o v r l o, z a n e s l j i v o m o č. Naša šola je bila vsikdar napredna in nemška skozinsko in b o t a k a o s t a l a n a v s e v e k e, č e p r a v k a p l a n K r a j n c v s e s v o j e č r n e ž i l e p r e n a p e n j a, d a b i n a n j e k a j s f u š a l. N e b o š J o ž e k k a š e p i h a l — z a p o m n i s i j o! T r o h n e l e b o d o ž e t v o j e k o s t i, a š o l a R a z v a n č a n o v b o š e s t a l a i n o s t a l a — n e m š k a H e i l! Bežisplot.

Št. Vid pri Ptuj. Boj za zastopstvo naše občine donesel je naravnost neverjetne sadove. V zadnji številki „Štajerca“ bilo je delovanje tukajšnjega Dr. Tombaha pravilno pojasneno. Mi je v družbi nekega učitelja cele noči hujskal in agitiral. Delal se je za nekakega generala in vsiljeval vsakomur svoje prvaško-srbske nazore. Potem ko je vidil, da vse to ne pomaga, tekel je h glavarstvu, da se volitve preložijo. . . . Dr. Tombahovi hujskariji se bode moralo konec napraviti in povedali mu bomo enkrat resnično obraz, tako da si bode zapomnil. Masla na glavo ima dovolj! Kmeti in davkoplačevalci sploh živijo od njega in se ne pustijo od njega komandirati. Naj grè v Srbijo, ako mu na Štajerskem ne dopade. . . . Ali cele prvaške goje in agitacije so se tudi kaplan p. Peter Žirovnik nadalje nekaj učiteljev udeležili. Sploh vprašamo: cerkveno oblast, ako nam je kaplana Žirovnika le za hujskarijo v Št. Vid poslala? Fant pust si je 10 pooblastil prinesiti in agitira. Naj bi se raje pošteno za svojo duhovniško službo brigal. Duhovnik, ki kramlja s politikom, ni tega imen-vreden. Mi kmetje odločno protestiramo, da b o n a s č r n o o b l e č e n i f a n t j e, k i s o š e z a u s e s n m o k r i, k i n e p l a č u j e j o n o b e n e g a d a v k a i n g o n i k d a r p l a č e v a l i n e b o d e j o, k o m a n d i r a l i. M i s p o š t u j e m o d u h o v n i k e, a l i p o l i t i č n i h f a r j e v p a m a m a m o v n a š i o b č i n i! N a v s a k n a č i n p a s i b e d e m o k a p l a n a k a k o r v s e d r u g e p r v a š k e h u j s k a r i d o b r o z a p o m n i l i . . . V e č v o l i l c e v o b r n i l o s e n a k o m i s a r j a p. k. o k r a j n e g a g l a v a r s t v a s p r o š n j e d a n a j s e o b č i n s k e v o l i t v e t a k o j z o p e t r a z p i š e j e. K a j t i l j u d s t v o j e n a d p r v a š k i m š v i n d e l n o m h u d o r a z b u r j e n o. O k r a j n o g l a v a r s t v o t u d i o b č i n s k e m u p r e d s t o j n i š t v u u k a z a l o, d a k o j v o l i t v e r a z p i š e i n d a o t e m u n a j k a s n e j e 1. a v g u s t a p o r o č a, k e r b i b i l d r u g a č e n a 20.

Novi bojni pristan Nemčije.

Nemška država vstvarila si je novi bojni pristan i. s. krasni in mnogo obiskani otok Helgoland v Severnem morju. Naša slika kaže ta otok z novo zgrajenimi pristanišči in utrdbami. Pristanišče namenjeno je v prvi vrsti za male križarje in torpedovke, nadalje pa tudi kot pristan za trgovske barke, ki se nahajajo v nevarnosti. Otok je na velikanski krasni skali. Prebivalci so frizijskega plemena in živijo večinoma od mornarstva in ribarstva.

Deutschlands neuer Reichskriegshafen Helgoland aus der Vogelschau.

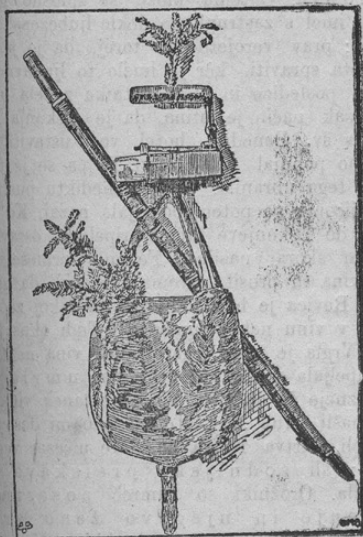
globe kaznovan. Občinski predstojnik pa podal se je k okrajnemu glavarstvu in je tam izročil uradni pečat. Zdaj pa le pomislimo ta položaj. Ljudje ženejo svojo živino k sejmu in ne dobijo živalskega lista, kajti predstojnik pravi, da je uradni pečat oddal. Pod takim pogojem se v občini sploh živeti ne more. Mi kmetje, davkoplačevalci in volilci kličemo tedaj oblast na pomoč, da takoj tej prvaški zmešnjavi konec napravi! Oblast ima zdaj sveto dolžnost, da takoj razpusti občinski zastop in da vodi odslej občinske zadeve zastopnik slavnega c. k. okrajnega glavarstva... To pač ne grè, da bi par prvaških hujšaka, ki deloma niti davkov ne plačujejo, celo občino strahovali in cesarske postavbe v blato teptali. Mi zahtevamo od politične oblasti najodločneje, da napravi temu neredu v občini takojšni konec. Ljudski interesi so gotovo več vredni, nego hujškarija nekaterih postopačev, ki nimajo drugega dela, nego sejati sovraštvo... Oblast, na noge!

Boj v občini okolica Celje.

Seznamek kandidatov, katerega je objavil volilni odbor neodvisnih kmetov in nemških volilcev, napravil je v vrstah prvaških klerikalcev in „narodne stranke“ mnogo zmešnjave. Seveda pesje in sramoti prvaška dohtarska gospôda vse te može, katerim so dali neodvisni kmetje svoje zaupanje. Gnusi se nam, da bi te napade zavracali. Kdor osebno blati in kdor od jeze ogenj in žveplo bluje, ta sam sebe obsoja. Tisti „Narodni dnevnik“, kateri je slovenske kmete v ptojskem okraju zaradi njih naprednega mišljenja psoval „šnopsarje“ in „barabe“, kateri je ormožke slovenske a Nemcem prijazne kmete imenoval „zastonjčake“ in „hlape“ in „falote“, — ta list bankerotnih prvaških hujšakačev pač ne more nikogar žaliti. In kar pisarijo mariborske

Iz mladih let Petra Rosegger.

Dr. Peter Rosegger je, kakor smo že opetovano poročali, največji štajerski ljudski pisatelj. Njegove krasne povesti, od katerih smo tudi že v našem listu nekaj prevodov prinesli, znane so dandanes po vsem svetu. Veliki ta modrijan in pisatelj opisuje v svojih romanih večidel življenje in hrepenenje ter trpljenje vbolega kmetkega in delavskega stanu. Sam je izšel iz ljudstva in tako velja vsa njegova ljubezen ljudstvu. Pred okrog 50 leti vzel je takrat 17 letni Peter Rosegger slovo od hiše svojih staršev. Pri nekemu gorskemu mojstru

Rosegger-Andenken.

Bügelisen, Elle, Werkzeugtasche und Bergschürze, welche der Dichter während seiner Lehrzeit als Schneider benutzte.

izročil se je krojaške obrti. Pet let izvrševal je Rosegger krojaško obrt. Potem pa so spoznali velike njegove talente in so mu dali priliko, da se izobrazi. In iz vaškega krojača postal je najpomembnejši štajerski pisatelj katerega je tudi visoka šola za častnega doktorja imenovala... Svoje nekdanje obrti pa se ta veliki sin ljudstva še danes ne sramuje. Nasprotno, k najbolj srečnim dnevi svojega življenja šteje Rosegger one, ko je kot krojaški pomočnik od vasi do vasi potoval in kmetom za malo plačo blaje krpal. Naša slika kaže rokodelsko orodje, katerega je mladi Peter takrat rabil: gladno (Bügelisen), nadalje taška za orodje in gorska palica... Čast velikemu sinu štajerskega ljudstva!

cunjice, za to se v celjski okolici pač živa duša ne briga...

Eno hočemo le še enkrat pibiti: Društvo „Südmark“ ni za volilno agitacijo niti enega vinarja dalo. Vsakdo, kdor ni na glavo padel, vè prav dobro, da to društvo sploh v politične namene ničesar dati ne sme. Drugače bi oblast „Südmarko“ že davno razpustila. Plačani pisci narodnjaških listov se so trditivo torej naravnost lažejo! Sploh pa se nikakoršnih denarnih sredstev za ta volilni boj ne potrebuje. Vsi neodvisni okoliški kmetje delujejo iz lastnega nagiba prav veselo v tej borbi. Kajti ti napredno, Nemcem prijazno misleči kmetje hočejo **zanikernemu gospodarstvu v celjski okolici konec napraviti**; oni hočejo sedanje prvaške mogotce vreči, da ti ne bodejo več ljudskega denarja v svoje namene porabljali. Tu se ne grè za nobeno politiko, marveč grè se edino za **denar davkoplačevalcev**...

Vsa propalost nasprotnikov vrlih naših neodvisnih kmetov v celjski okolici se kaže že v tem, da so se prvaški klerikalci in narodnjaki združili. Drugače bi se najraje požrli, zdaj pa ležijo v vlačugarskem objemu! Tisti prvaški klerikalci, kateri so šele pred kratkem v Vrhu enega narodnjaka z nožem umorili, združili so se zdaj s tistimi „narodnjaki“, kateri so v svojem listu proglasili krščanstvo za „strup iz Nacareta“... To je zveza, kaj? Vprašanje je le, kdo je od obeh večji lump? Kmetje pa zdaj jasno vidijo, da je vso nasprotovanje prvaških klerikalcev in narodnjakov le pesek v oči...

Kaj hočejo naši nasprotniki? Ves njih program je velika nezmisel! Prvaški hujšakači gredo namreč iz stališča, da je občinski blagor nič, blagor njih lastnih žepov pa vse. Zato trobijo, da imata okoliška občina in mesto nasprotno interese, da morata boj peljati, da mora ena občina drugi škodovati itd. Vsak izobraženi kmet mora takoj vedeti, da je ta „program“ laž in lumparija! Kdor tega ne razume, ta je na duhu neozdravljivo bolan. Obe občini sta težko obremenjeni in imata velikanska plačila v razne namene. Kam bi prišli, ako bi še te dve občini sami v sovraštvo živeli? Vsako mesto in njegova okolica tvorita neko gospodarsko celoto, izpopolnita drug drugega, izmenjavata svoje izdelke, imata ednake izobraževalne potrebe in ednake, velike, skupne skrbi. Vsak pošteni prijatelj okoliške občine mora torej nato delati, da boste obe občini mirno skupaj živeli. Potem bode mogoče, da se v obeh občinah velike davke zniža itd. itd. Seveda bi to skupno delo nikdar ne izključilo, da varuje vsaka občina svoje pravno stališče. Nobeni občini se ne sme krivica zgoditi! Zato kandidira tudi napredni volilni odbor 20 dobro izobraženih kmetov, ki jamčijo pač, da bodejo za občino skrbeli. Ti pošteni slovenski kmetje bodejo s svojo žuljevo roko boljše interese okoliške občine varovali, kakor en doktor Benko-Cvenkanič, katerega so iz Brežice pognali in kateremu smo že opetovano dokazali, da kmetom kot advokat veliko preveč računa. Ta Benkovič, katerega so njegovi današnji zavezniki-narodnjaki že s pasjim bičem pretepli, je samo zato volilec v okoliški občini, ker je tam naznanil trgovino s sadjem in plačuje zato 1 krono 18 vin. (!!!) davka... Naši nasprotniki so poleg tega dohtarskega trgovca s sadjem še celo vrsto drugih advokatov kot kandidate postavili, m. nj. tudi dr. Serneca, ki je eden največjih davkoplačevalcev v mestu in se bode vsled tega gotovo vedno zato brigal, da se v okolici njegovim mestnim interesom služi. Kar očitajo torej prvaki našim kandidatom, to velja v prvi vrsti za dr. Serneca in njegove tovariše.

Nakratko rečeno: program prvaških nasprotnikov je — **hujškarija!!!** Edino sovraštvo in nemir hočejo! Nemcem prijazne shode neodvisnih kmetov so hoteli motiti s psovskami, s kamenji in surovostjo. Tako hočejo tudi v okoliški občini naprej delovati. Sporazumnega gospodarskega dela se bojijo, ker bi pri temu prvaški žepi trpeli...

Ali neodvisni kmetje so te prvaške gonje siti! Oni zahtevajo, da se bode pričelo v okoliški občini gospodarsko delati v blagor davkoplačevalcev. Velike doklade v občini se mora za zgradbe cest, za prepotrebna gospodarska dela porabiti, ne pa za hujškarijo prvaških politikov. Občinski urad v celjski okolici mora za vse davkoplačevalce enako, nestransko in pošteno delovati. Računi se ne smejo skrivati! In edino za to se grè, ne pa za tisto žalostno „politiko“, ki je kmete spravila na rob propada...

Vsi tisti davkoplačevalci torej, ki se ne pustijo od dohtarskih širbarjev komandirati, ki se ne pustijo hujškati od tistih ljudi, kateri jim ob vsaki priliki kožo čez uesa potegnejo, — vsi neodvisni kmetje volili bodejo torej naše kandidate. Kajti s tem bodejo pripomogli, da se grozovlado sedanjih mogotcev v okolici strè in da nam pride **boljša gospodarska bodočnost!**

Novice.

II. avstrijski zbor kmetijskih zadrug. Piše se nam: „Ker je bil leta 1906 obdržani I. avstrijski zbor kmetijskih zadrug iz vseh delov Avstrije prav dobro obiskan in se je v vsakem oziru dobro obnesel, smatra se splošna zveza kmetijskih zadrug na Avstrijskem dolžna, da priredi letos II. zbor avstrijskih kmetijskih zadrug, kateri se bode vršil dnè 14. in 15. septembra 1910 v deželnozborski dvorani na Dunaju. Na dnevnem redu stojijo važni zadrugi predmeti za posvetovanja. Upati je tedaj, da bode i II. avstrijski zbor kmetijskih zadrug prav dobro obiskan.“ — Tudi mi opozarjamo kmetijske zadruge na to gospodarsko vevlačno to prireditiv.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Državna in deželna pomoč spodnještajerskim vinogradnikom. Nemški listi poročajo: Že tako rano v letošnji spomladi nastopile težke nevihte napravile so velikansko škodo. Zlasti se pozna to škodo v spodnještajerskih vinogradih na triletnih trsnih kulturah, ki bi morale letos prvi dohodek prinesiti in so to tudi v bogati meri obljubovale. Napredni nemški poslanci so vsled tega takoj nastopili in zahtevali od poljedelskega ministerstva izdatno pomoč. Na podlagi teh zahtev je državni vinogradniški nadzornik gorice pregledal. Dovolilo se je potem deloma podpore iz državnega sklada proti ujomu, deloma pa brezobrestna vinogradniška posojila. Za taka posojila dovolilo je poljedelsko ministerstvo v preteklem mesecu nadaljno svoto 32.000 kron; isto svoto dovolilo se je iz deželnih sredstev za brezobrestna posojila v istem času. — K temu pripomnimo edino to, da se prvaški slovenski poslanci za take prepotrebne gospodarske zadeve prav nič ne brigajo. Nasprotno, oni so deželni in državni zbor razbili. Nemški poslanci morajo tedaj za slovenske kmete delati, — slovenski poslanci pa počivajo za pečo od svoje narodnjaške hujškarije...

Testament nazaj! Naši čitatelji se bodejo še spominjali na škandalček, ki je prišel v javnost ob priliki smrti neke profesorjeve vdove. V sredi tega škandalčka stal je bivši guardijan ptujskih minoritov, o. Vavpotič. Mož je znan po svoji prvaški zagriženosti, po debelosti svojega trebuha in po prijateljstvu do ženskega spola. Poleg žensk ljubi pa tudi prav vroče — testamente. In ko je omenjena profesorjeva vdova, h kateri je Vavpotič v življenju prav pogostoma zahajal, zapustila to solzno dolino, pokazal se je nakrat nežni testament, v katerem se je pripisala vsa dedščina Vavpotiču. Zanimivo je, da je imela pokojnica prav revne sorodnike, kateri bi glasom tega testamenta prav nič ne dobili; vse bi romalo v žep debelega Vavpotiča... No, sodnji se je pa ta testament malo čuden dozdel. In vzela je stvar v roke. Revne sorodnike pokojnice pa je zastopal naš odvetnik g. dr. pl. Plachki. Posrečilo se mu je, doseči celi uspeh. Vavpotič se mora pod nosom obrisati in od vse dedščine ne dobi niti počenega groša. Njegovi „računi“ so romali v koš. Prav smešno je, da si je hotel Vavpotič „za svojo mujo“ 300 kronic zaračunati. Mi sicer ne vemo, kakšno „mujo“ je imel pri omenjeni vdovi, ali zdi se nam prav,